

ఉదారాణక మీరు రోజుా ఏమేం పనులు చేశారు, రెప్ప ఏం చేయాలుకుంటున్నారు, జిమ్సి వెళ్లారా లేదా, మెడిటీషన్ చేయడం కుదిరిందూ, ఇవాళ ఏం బిర్చు చేశా... లాంటిపి పడుకునే ముందు పుస్తకంలో రాయా లనుకుంటున్నారు. ఈ పనిని అలవాటుగా మార్పుకోవాలనుకుంటే ముందు దాన్ని అతావశకం చేయాలి.

అంటే లేచి పక్క సర్గానే ఈ శోట్సును దిండు మీద పెట్టయండి. ఇక పక్క డగర్రికి రాగానే అది తప్పకుండా కనిపిస్తుంది. మీకు నవీన్ దిండు ముందు రానే ప్రయత్నం చేస్తే... రాయలువు అస్తిత్వాన్ని పెరుగుతుంది. తద్వారా మనం దాన్ని ఆకర్షించయింగా మార్గాలలం అన్నమాట. అలాగే గుర్తుకు రాని విషయాలు, రాయలేని విషయాలు కాకుండా నన్నిసిన వేసులభంగా రాసుకోవాలి. తద్వారా ఈ పని ఈజీ అని మనకు అన్నిపుస్తిం. ఇక, ఇలా అన్నిఎలాసి మళ్ళీ నోట్ చేసుకోవడం ద్వారా మీ కొత్త అలవాట్లు, ఇఱ్పుల్లాంటిచేసి... లెక్కగా ఒక డగర్ ఉండటం తప్ప కుండా సంతృప్తినిస్తుంది. ఈ సంతృప్తే ఈ పనిని మును ముందు పొడించడానికి ఉత్సాహాన్నిస్తుంది. అందుకే ఇప్పన్నీ ఒక శక్కంగా వచ్చిస్తాడు కీర్తయర్.

ರೆಂಡು ನಿಮಿಷ್ಯಾಲ ಮಂತ್ರಂ

మనం కొత్తగా ఒక అలవాటు చేసుకోవాలి అను కుంటే తొలినాళ్లలో చాలా ఉండ్రాపూంగా, ఎవ్వువు నేపు ఆ పని చేస్తాం. సుదైన మూలిషేపును లేకపోతే అంతే తొంద రగా దాన్ని వరదీల్స్తాం. దానికి బిస్కుంగా ‘2 మినిట్ రూల్-ని ప్రతిపాదిస్తుంది పుస్తకం. దీని ప్రకారం మనం ఏదైనా కొత్త అలవాటు చేసుకోవాలనుకుంటే దానికి రండు నిమిషాల కన్నా తక్కువ సమయం పట్టాలి.

ఉదాహరణకు... ‘రోజూ నిద్రపోయే ముందు పుస్తకం చదవాలి’ అనుకున్నాం. దాన్ని ‘రోజూ ఒక వేళీ చదవాలి’ అని మార్చుకొవాలి.

‘పొద్దున్నే అరగంట యోగా చేయాలి’ అన్న అలవాటు కోసం ‘పొద్దున్నే యోగా మ్యాల్ బయటికి తీయాలి’ అని అనుకోవాలి.

‘నిత్యం మాడు మైళ్లు పరిగెత్తాలి’ అన్నచోట ‘నిత్యం రన్నింగ్ పూన్ వేసుకుని లేస్తే కట్టుకోవాలి’ అన్నది పెట్టుకోవాలి.

ఇది మన అలవాటును చాలా చిన్నదిగి సులభమైన దిగా మార్పుతుంది. ఎక్కువ కాలం పోటు దాన్ని కొనసాగించడా వీరి ఉపయోగపడుతుంది. ఎవరైనా ఒక్క నిమిషం యోగా చేయగలరు, పోటి రెండు జతల దుస్సులు సరుకోగలరు... ఇలా చేస్తున్నప్పుడు దాన్ని మందుకు తీసుకెళ్ళడం పెద్ద సహాలుగా అనిపించదు. తర్వాత చేయాల్సిన పని పెద్దది అయినా సరే దాన్ని మందుకు తీసుకెళ్లి చిన్న అలవాటు మాత్రం ఉండాలి. దాన్ని 'గెట్ వే హ్యాబిన్'గా పిలవమ్చ. ఏ అలవాట్లునా వృద్ధి చెందాలంటే ముందు అది స్థిరపడాలి. అంటే ఒక పనిని అలవాటుగా మార్చడానికి ఈ రెండు నిమిషాల నియమం పనికి వస్తుంది. అతి చిన్న పనే అయినా రోజు చేయడం వల్ల పెద్దా మెదడు వాడాల్సిన పని లేకండానే దాన్ని పూర్తి చేయగలుగుతాం. అంటే తర్వాత చేసి మొత్తం పని ఆటోమేట్ అవుతుండని కాదు, కానీ అందులోకి ప్రవేశించే తెలి అడుగు మాత్రం నులభింపొతుంది. అంటే బ్రైయిన్ అలవాటుగా చేసే పనుల జాబితాలో చేరిపోతుందన్న మాట!

ಅಲಘಾಟ್ ಅಸ್ತಿತ್ವಂ...

మనం ఎవరు... అన్నది మన అలవాటే చెబుతాయి

ఇద్ద సంగతి

అఱువు చిన్నదే. కానీ అందులోనే
బ్రహ్మండం ఉండంటుంది శాస్త్రం. అఱు
వంతతో మొదలు పడికి బ్రహ్మండమంత
మారుపున్ని చెబుతాడు జేమ్స్ కియర్.
రోజుకు ఒక్కశాతం మెరుగవగలిగితే
ఏదాది తిరిగేసరికి 37 రెట్లు మనం వ్యాధి
చెందుతామన్నది ‘అటామిక్ హోబైట్’
ఉపాచ. ఆ ఒక్కశాతం మెరుగవడానికి
మంచి అలవాటును ఎలా చేసుకోవాలో,
చెడ్ అలవాటును ఎలా వదలించువాలో
ఇందులో విశ్వాసికరించారు. యాషైక్షిప్తాగా
భాషల్లో కోటిచ్ఛరుకు ప్రాగా కాపీలు అమ్ముషై
ప్రపంచవ్యాప్తంగా పేరు పొందిన ఈ
పుస్తకం అలవాటును విజయ సోపానాలుగా
మారుకునే మార్గం మాపుతుంది.

మన అస్తిత్వాన్ని కి అనుభూతులు అవే. ఒక ఇర్క వెద్ద ఏండ్ల పాట మనం ప్రతీ శుష్టవారం గుడికి వెళియే... భూషిపురుడిగా గుర్తింపు వస్తుంది. ఎండావానలతో సంబంధం లేకుండ ఏండ్ల తరలడి నిశ్చయం జీవికి వెళితే... ఫిలసోఫీ మీద ఆస్తి ఉన్న వ్యక్తిగా సమాజం గుర్తిస్తుంది. అదే రోజు రాత్రిపూట ఒక గంఠ పుస్తకం చదివుతే... అలాంటి వాళ్ళను శదువురులుగా, విద్యావంతులుగా సమాజం లేక్కవేస్తుంది. అలాగని ఒక బొమ్ము గీసి ఆస్తిస్తూ పేరు రావాలనో, ఒక సారి ఆట ఆడి అధ్యాత్మవైన అటగాఁగిగా గుర్తింపు పొందాలనో అనుకోలేం. తప్పకుండా ఆ కియ అలవాటుగా మారితేనే మనం అందులో ప్రతిభావం తులం కాగలం. అందుకే, అలవాట్లను చేసుకునే ప్రతిక్య అంటే మనల్ని మనం నిర్వించుకోవడమే అంటాడు రచయత.

1. మిరు ఎలాంటి ప్వైక్సీ కావాలనుకుంటున్నారో నిడ
యంచుకోండి
 2. చిన్న చిన్న విజయాల ద్వారా అది నేనే అని నిరు
పించండి

ఉదాహరణకు పుండ కేళిల బరువున్నా ఒక ప్వైక్సీ త్రా

పర్వత్కు పిట్టనేను ఉన్న వ్యక్తి అవ్యాలనుకుంటే... అచ్చం అలాంటి వ్యక్తి ఏ అలవాళ్లతో ఉంటారో గమనించి అను

